

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/153/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118295133
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:6118295133.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Žilina, Závodská cesta 24/3911, IČO: 50 496 166, zastúpeného ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Žilina, Závodská cesta 3911/24, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava - Staré Mesto, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8/A, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 210,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 14C/41/2018-148 zo dňa 12. 03. 2019, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovaná **j e p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 210,- eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 25. 05. 2018 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti. Zároveň žalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania v celom rozsahu. Predmetná suma predstavovala náhradu škody v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 14. 04. 2018, kedy bolo poškodené osobné motorové vozidlo klientom žalovaného. Žalobca, resp. jeho právny predchodca si z tohto dôvodu prenajal náhradné motorové vozidlo, za čo mu vznikla povinnosť zaplatiť sumu 840,- eur s DPH. Žalovaný čiastočne krátil poskytnuté poistné plnenie s tým, že iným spôsobom určil výšku denného nájomného za poskytnuté náhradné vozidlo a plnenie tiež znížil o poplatok za pristavenie, prevzatie a vyčistenie vozidla. Súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenia zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení, resp. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka konštatoval, že predmetný nárok predstavuje náhradu škody, ktorá vznikla v súvislosti s dopravnou nehodou. Uplatňovaný nárok nepovažoval za neprimeraný s tým, že tento predstavuje skutočnú škodu, ktorá poškodenému pri dopravnej nehode vznikla. Uplatnený úrok z omeškania posúdil súd s poukazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP s poukazom na úspech strán v konaní.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom zástupcu podal odvolanie žalovaný. Dôvodil s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom jeho rozsahu. Rozsudok považoval za nesprávny, nezákonný, arbitrárny, predstavujúci výsledok zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie, pričom vo svojej podstate trpí rozsudok aj samotnou nepreskúmateľnosťou. Súd vec nesprávne právne posúdil, rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Nesprávnym a nedostatočným spôsobom

sa vysporiadal s namietanou aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu vo vedenom spore. Túto odvodzoval žalobca od zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá predstavovala vyčíslenie sumy za prenájom náhradného vozidla po dopravnej nehode. Uzatvorením zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (poškodený pred jej cesiou neuhradil pohľadávku, a teda mu túto ani nemohol postúpiť). V rozpore s ust. § 524 Občianskeho zákonníka tak došlo k postúpeniu pohľadávky medzi poškodeným a žalobcom, čo je v rozpore s týmto ustanovením. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že poškodený pred údajnou cesiou pohľadávky aj uhradil faktúru žalobcovi, v kauzálnom dôsledku čoho nemohla poškodenému vzniknúť ani pohľadávka voči žalovanému z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že súd prvej inštancie sa dôsledne vysporiadal s predmetom konania a s jeho závermi a názormi obsiahnutými v odôvodnení rozhodnutia sa stotožňuje. Nevidel dôvod na zrušenie alebo zmenu rozhodnutia a žiadal rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Nespokojnosť odvolateľa s hodnotením priebehu a výsledku konania a správnym posúdením súdu prvej inštancie v rámci rozhodnutia o peňažnom nároku pokiaľ sú dostatočne dodržané zákonné limity preskúmateľnosti a zrozumiteľnosti dôvodov rozhodnutia netvorí opodstatnený dôvod odvolania. Za porušenie základného práva žalovaného nemožno považovať to, že súd prvej inštancie neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv. K namietanej vecnej legitímácii žalobcu tento uviedol, že platná zmluva o postúpení pohľadávky má za následok zmenu v osobe veriteľa, keď nový veriteľ nadobúda nielen postupovanú pohľadávku, ale spolu s ňou tiež aktívnu vecnú legitímáciu na jej uplatnenie a úplný výkon. V tomto prípade došlo k započítaniu vzájomných pohľadávok, pričom zákonná úprava ust. § 524 OZ umožňuje postúpiť aj budúcu pohľadávku, pričom k platnosti takejto zmluvy je potrebná dostatočná individualizácia pohľadávky, a to spôsob, ktorý by vylučoval jej zameniteľnosť s pohľadávkou inou. Nemožno sa stotožniť s názorom žalovaného o nemožnosti plnenia záväzku poškodeného započítaním, nakoľko v zmysle voľnej dispozície účastníkov zmluvných vzťahov bolo na poškodenom, že sa rozhodol svoj záväzok voči žalobcovi splniť takýmto spôsobom. Takýto právny úkon judikatúra i odborná prax považuje za ekvivalent platenia. Pokiaľ odvolateľ tvrdí, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nie je súladné s ustálenou súdnou praxou, vo vyjadrení poukázal na viacero rozsudkov, ktorými bola vec obdobne právne posúdená. V danom prípade má žalovaný za to, že vznikli predpoklady pre uplatnenie zodpovednosti za škodu a žiadal, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bol ako vecne správny potvrdený.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania v súlade s ust. § 379 a § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, zo spisového materiálu a samotného preskúmaného rozsudku. Medzi účastníkmi sporu sa riešila otázka, či žalovaný má nárok požadovať náhradu škody vzniknutú v súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú zapríčinil klient žalovaného, pričom škoda predstavovala náhradu za prenájom náhradného vozidla zo zmluvy, ktorú uzatvoril žalobca s poškodenou osobou. K dopravnej nehode došlo dňa 14. 04. 2018, poškodené bolo vozidlo zn. BMW 530xD, pričom ku škode došlo prevádzkou motorového vozidla Škoda Fabia v danom čase povinne zmluvne poistenom u žalovaného. Poškodený motorového vozidla BMW v čase opravy tohto vozidla používal náhradné motorové vozidlo, k čomu ho oprávňovalo uzatvorenie zmluvy o nájme dopravného prostriedku zo dňa 19. 04. 2018. Po ukončení prenájmu bola vystavená faktúra na sumu 840,- eur s DPH. V uvedenej sume okrem platby za denný prenájom motorového vozidla bol zahrnutý aj poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,- eur. Poškodený dňa 24. 04. 2018 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému spočívajúcu v nároku na poistné plnenie z poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla spolu s príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody, pričom dňa 11. 05. 2018 žalovaný poskytol poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 630,- eur s tým, že krátil poistné plnenie s určením výšky denného nájomného na sumu 102,- eur a tiež nepovažoval za oprávnený poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie vozidla vo výške 30,- eur. Takto určené poistné plnenie bolo znížené o odpočet tzv. prevádzkových nákladov vozidla a zmeny technickej hodnoty. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí sa vysporiadal s námietkou aktívnej vecnej legitímácie vychádzajúc z údajov o dopravnej nehode a zodpovednosti za ňu, ktoré v konaní sporné neboli. Za prenájom náhradného motorového vozidla bola dohodnutá denná sadzba 135,- eur a za pristavenie,

prevzatie a vyčistenie vozidla poplatok 30,- eur. Suma za prenájom tak predstavovala 810,- eur, poplatok za pristavenie 30,- eur, spolu 840,- eur s DPH. Súd prvej inštancie pri právnom hodnotení veci vyslovil záver, že žalobca má danú aktívnu legitímáciu na vymáhanie označenej pohľadávky, keď poškodený (prevádzkovateľ vozidla BMW) postúpil svoju pohľadávku (škoda, ktorá vznikla z dôvodu nehody a zapožičaním náhradného vozidla) žalobcovi. Nárok na náhradu škody tak bol započítaný so záväzkom poškodeného zaplatiť za nájom náhradného vozidla. Navyše potom je nelogické, aby žalovaný časť nároku zaplatiť uznal a vyplatil žalobcovi a časť nároku neuznával, pričom by dôvodil nesprávnou vecnou legitímáciou. Čo sa týka samotnej výšky náhrady škody, je nepochybné, že poškodený si nemusí prenajať najlacnejšie vozidlo v danom regióne, vykonávať šetrenie cien, ale vozidlo si prenajme za obvyklú cenu, ktorá výrazne neprekračuje ceny iných požičovní, teda správa sa hospodárne. Do výšky nájmu za primerané vozidlo (v porovnaní s poškodeným vozidlom) je potrebné zahrnúť aj iné prípadné súvisiace poplatky vrátane poplatku za pristavenie, či čistenie prenajatého vozidla.

6. Odvolací súd tak na základe vyššie uvedených skutočností, ako aj záverov súdu prvej inštancie dospel k tomu, že tento v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a vo veci samej dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol zistený skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 CSP zdôvodnil.

7. Pretože súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí zaoberal aj otázkami nastolenými v odvolacom konaní, odvolateľ tak neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nezaoberal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom. Z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní, priznal proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).